

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5Co/330/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5317206852
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Jamrich
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5317206852.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Jamricha a členov senátu JUDr. Dagmar Cabadajovej a JUDr. Gabriely Veselovej, v právnej veci žalobkyne: PhDr. Q. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. X, XXX XX Z., právne zastúpenej JUDr. Miroslavom Korchom, advokátom, V.R..O. XX, so sídlom S. XXXX/XX, XXX XX Z., proti žalovanému: Lesné spoločenstvo Kysučné, spol. s r.o., so sídlom Makov č. 121, 023 56 Makov, IČO: 36 005 843, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Stopka, JUDr. Cisarík s.r.o., so sídlom Potočná 2835/1A, Čadca, IČO: 36 866 849, o zaplatenie 2.125 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Čadca č. k. 16C/95/2017-92 zo dňa 15.06.2018, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok súdu prvej inštancie m e n í vo výrokoch II. a IV. tak, že žalobu zamietla v celom rozsahu.

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch I. a III. ponecháva n e d o t k n u t ý.

Žalovanému priznáva voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie aj pred odvolacím súdom v plnom rozsahu (100%).

O výške náhrady trov rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd napadnutým rozsudkom rozhodol, že návrh na prerušenie konania zamietla. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni sumu vo výške 2.125 Eur s 5% úrokom z omeškania zo sumy 2.125 Eur od 11.04.2018 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku návrh zamietol a žalobkyni priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

Žalobným návrhom došlým súdu dňa 27.12.2017 sa žalobkyňa voči žalovanému domáhala zaplatenia sumy vo výške 2.125 Eur, úrokov z omeškania vo výške 5% ročne od 01.01.2016 do zaplatenia vrátane trov konania. V podanom návrhu uvádzala, že je podielovou spoluvlastníčkou nehnuteľností v k. ú. Q., ktoré sú zapísané na LV č. XXXX v časti pod B 331 v spoluvlastníckom podiele 127500/10500000-in celku (12,75/1050). Uvedené nehnuteľnosti tvoria spoločnú nehnuteľnosť a vzťahujú sa naň príslušné ustanovenia zákona č. 97/2013 Z. z. (pôvodne zákona č. 181/1995). Žalobkyňa je zároveň členkou Združenia vlastníkov lesa Kysučné, ktoré podľa výpisu z obchodného registra je jediným spoločníkom žalovaného. Žalovaný za užívanie spoločnej nehnuteľnosti vyplatil poštovou poukážkou zo dňa 16.12.2016 žalobkyni s označením druh platby ako nájomné za rok 2015 sumu vo výške 425 Eur, ktorá však zodpovedá iba 2,125 podielom. Za zostávajúcu časť 10,625 podielu, ktorá zodpovedá sume 2.125 Eur žalovaný jej neposkytol žiadne plnenie. Okresný súd vykonal dokazovanie a zistil nasledovný skutkový stav. Pokiaľ ide o návrh žalovaného na prerušenie konania z toho dôvodu, že vo veci 8C/102/2014 prebieha na Okresnom súde Čadca konanie, predmetom ktorého je určenie, že

nehnutelnosti na základe ktorých sa žalobkyňa domáha zaplatenia žalovanej sumy patria do dedičstva po zomr. Q. O. súd návrh žalovaného zamietol. Z rozhodovacej činnosti súdu bolo súdu a taktiež účastníkom konania známe, že právni predchodcovia Q. O. - R. U., I. W., MUDr. B. O., MUDr. X. O. - už v minulosti ešte v roku 2001 podali na súde voči žalovanej, jej sestre Mgr. Q. J. a otcovi žalobkyne X. J. žalobu o určenie neplatnosti darovacích zmlúv, ktorými žalovaná a jej sestra Mgr. J. nadobudli vlastníctvo k nehnuteľnostiam, ktoré sú predmetom tohto konania. O tomto návrhu rozhodol Okresný súd Čadca vo veci 6C/648/2001-793 zo dňa 18.09.2012 rozsudkom, ktorým návrh žalobcov zamietol. Na základe odvolania žalobcov Krajský súd v Žiline rozsudkom č. k. 5Co/479/2012 zo dňa 09.07.2013 rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že určil neplatnosť darovacích zmlúv. Na základe dovolania žalovaných NS SR uznesením č. k. 6 Cdo 157/2014-695 zo dňa 29.03.2016 rozsudok Krajského súdu v Žiline zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Krajský súd uznesením č. k. 5Co/83/2017 zo dňa 31.07.2017, ktorým pripustil späťvzatie žalobného návrhu zo strany žalobcov v rade 1/ až 4/, rozsudok Okresného súdu Čadca č. k. 6C/648/2001 zrušil a konanie zastavil. Okresnému súdu bolo taktiež známe, že žalobkyňa sa opakovane voči žalovanému už od roku 2001 za jednotlivé roky domáha vyplatenia finančných náhrad za užívanie jej spoluvlastníckeho podielu. Okresný súd konštatoval, že ak by toto konanie vo veci prerušil do právoplatného skončenia konania vo veci 8C/102/2014 (ktorá doposiaľ nie je rozhodnutá), opätovne by sa týmto oddialilo uplatňovanie nároku žalobkyne. O námietke žalovaného, že žalovaná nie je v tomto spore aktívne vecne legitimovaná, okresný súd poukazuje na uznesenie NS SR č. k. 6 Cdo 157/2014-695 zo dňa 29.03.2016 v odôvodnení ktorého uviedol, že rozsudok 10C/333/00 vo svojom výroku nespĺňa náležitosti pre zmenu vlastníckych vzťahov v katastri nehnuteľností vyžadovaných ust. § 42 ods. 2 písm. c) katastrálneho zákona. Z uznesenia NS SR vyplýva, že rozsudok na základe ktorého žalovaný sponchybnuje vlastníctvo žalobkyne k nehnuteľnostiam je nulitný, t. z. ako by ani nebol a ako taký ani nemôže založiť vlastnícke právo k podielom u Q. O.. Zo strany žalovaného nebolo preukázané, že podielovou spoluvlastníčkou podielov 12,75 nie je. Preto mal okresný súd za to, že žalobkyňa je v tomto konaní aktívne vecne legitimovaná. Čo sa týka výšky uplatneného nároku, okresný súd poukázal na vyjadrenie štatutára žalovaného, z ktorého vyplýva, že podiel na hospodárskom výsledku sa vypláca podľa LV č. XXXX - t.j. každému z podielových spoluvlastníkov zapísaných na LV č. XXXX vyplatil v roku 2015 za jeden podiel sumu 200 Eur, bez ohľadu na to, či figurovali aj na ostatných listoch vlastníctva ako podieloví spoluvlastníci nehnuteľností, ktoré majú v užívaní. Okresný súd konštatoval, že žalobkyňi vznikol nárok na zaplatenie výnosu z hospodárskeho výsledku v sume 2.550 Eur. Zo strany žalovaného jej bol vyplatený výnos vo výške 425 Eur. K námietke premlčania žalovaného okresný súd uviedol, že objektívna lehota na strane žalovaného začala plynúť odo dňa 18.12.2015 kedy z jeho strany došlo k zaslaniu len časti finančných prostriedkov žalobkyňi. Posledný deň objektívnej lehoty uplynul dňa 18.12.2018. U žalobkyne začala plynúť subjektívna lehota odo dňa 18.01.2016, kedy jej boli finančné prostriedky v neúplnej výške skutočne doručené. Podľa názoru okresného súdu nárok žalobkyne nie je premlčaný. Okresný súd konštatoval, že žalobkyňa, ako členka spoločenstva, má právo podieľať sa na zisku a majetku určenom na rozdelenie medzi členov spoločenstva, pričom jej podiel sa určuje podľa pomeru účasti na výkone práv a povinností. Žalobkyňi mala byť vyplatená suma 2.550 Eur, ale bola jej vyplatená len suma 425 Eur, preto jej vznikol nárok na doplatenie sumy 2.125 Eur. Z vykonaného dokazovania bolo okresnému súdu zrejmé, že medzi žalobkyňou a žalovaným žiadna nájomná zmluva nevznikla. Žalovaný v konaní nepreukázal, na základe akého titulu je oprávnený finančné prostriedky pre žalobkyňu zadržiavať. Pri rozhodovaní o priznaní úrokov z omeškania sa okresný súd riadil záverom, že čas plnenia medzi účastníkmi dohodnutý nebol a nebola preukázaná ani iná výzva na plnenie zo strany žalobkyne. Za prvú výzvu považoval až doručenie žaloby žalovanému, t.j. deň 10.04.2018. Následne určil ako prvý deň omeškania deň nasledujúci po doručení tejto žaloby, t.j. deň 11.04.2018 a priznal úroky z omeškania z priznanej sumy až od tohto dátumu a v prevyšujúcej časti žalobu ohľadne úrokov z omeškania zamietol. O náhrade trov rozhodol tak, že žalobkyňi priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2. Proti rozsudku okresného súdu podal žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu v zákonom stanovenej lehote odvolanie proti výrokom II. a IV. rozsudku. Primárne je toho názoru, že žalobkyňa si v ňou podanej žalobe uplatňuje nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktorý je premlčaný. Na strane žalovaného by v tom prípade došlo k vzniku bezdôvodného obohatenia dňa 12.12.2015, kedy sa konalo valné zhromaždenie Združenia vlastníkov lesa Kysučné, na ktorom boli finančné prostriedky členom združenia vyplácané. Dané skutočnosti súdu v konaní riadne preukázali, a to zápisnicou z rokovania valného zhromaždenia zo dňa 12.12.2015, ako i pozvánkou na toto valné zhromaždenie. Žalovaná keďže sa dobrovoľne nezúčastnila valného zhromaždenia vedela, že daným dňom došlo k vzniku bezdôvodného obohatenia. Od tohto dátumu muselo byť žalobkyňi zrejmé, že jej zo strany

žalovaného nebola vyplatená suma podľa veľkosti jej podielov, ktorej sa každoročne domáha v súdnom konaní. Žalovaný považuje za potrebné podotknúť, že na miestne príslušnom súde (OS Čadca) sa vedie doposiaľ 13 súdnych konaní v rámci ktorých sa žalobkyňa resp. jej sestra voči nim domáha náhrady za užívanie jej spoluvlastníckych podielov za jednotlivé roky od roku 2002 do roku 2017. Čiže žalobkyni je zrejmé, že jej náhradu za užívanie jej spoluvlastníckych podielov nevyplácajú vo výške, ktorej sa každoročne dožaduje súdnou cestou. Keďže žalobkyňa sa o bezdôvodnom obohatení dozvedela ku dňu konania valného zhromaždenia, na ktoré bola riadne pozvaná, t.j. k dátumu 12.12.2015, vzniklo jej právo uplatniť si nárok vo vzťahu k žalovanému od 13.12.2015, najneskôr do 13.12.2017. Žalobný návrh žalobkyne bol na súde podaný až dňa 27.12.2017, z čoho je zrejmé, že bol podaný až po uplynutí dvojročnej subjektívnej lehoty, a teda je premlčaný. Žalobkyňa však do dnešného dňa nepredložila doklad preukazujúci dôvodnosť výšky ňou požadovanej sumy. Žalovaná je toho názoru, že žaloba podaná žalobkyňou je neurčitá, nie je zrejmé, ako žalobkyňa dospela k ňou požadovanej výške finančného plnenia, ktorú výšku žalovaný rozporuje. Domnieva sa, že žalobkyni s poukázaním na tvrdenia obsiahnuté v žalobe nemožno priznať nárok na plnenie vo výške 2.125 Eur, ktorého sa domáha práve z titulu vlastníctva podielov na LV č. XXXX, k. ú. Q.. V prípade, že by boli splnené všetky zákonné predpoklady (k čomu však v tomto prípade nedošlo), bolo by potrebné vychádzať zo sumy nižšej ako je suma uvedená v žalobe, a to 51,65% zo sumy 2.125 Eur. Rozhodnutie súdu považuje žalovaný s poukázaním na vyššie uvedené za arbitrárne, prekvapivé, nenapĺňajúce základné požiadavky zákonnosti. S poukázaním na uvedené je zrejmé, že Okresný súd Čadca nesprávne rozhodol a z tohto dôvodu navrhujeme Krajskému súdu Žilina ako súdu odvolaciemu, aby Rozsudok Okresného súdu Čadca č. k. 16C/95/2017-92 zo dňa 15.06.2018 zrušil a vec vrátil prvoinštančnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie alternatívne aby ho zmenil tak, že žalobu žalobcu zamietá. Žalovaný má voči žalobcovi právo na náhradu trov konania v rozsahu 100% Zároveň žiada, aby im odvolací súd priznal náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

3. K podanému odvolaniu sa písomne vyjadrila žalovaná prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Žalobkyňa v úvode uvádza, že žalovaným subjektom je Lesné spoločenstvo Kysučné s.r.o. a nie žiadne Združenie vlastníkov lesy Kysučné - Makov, jedná sa o 2 odlišné právnické osoby a úkony jedného z označených subjektov nie sú úkonmi druhého subjektu. Žalobkyňa sa dožaduje zaplataenia žalovanej sumy z titulu bezdôvodného obohatenia od žalovaného za rok 2015, ktorý končil dňom 31.12.2015 a teda objektívna lehota nemohla začať plynúť skôr, ako skončil samotný rok 2015. Rovnako subjektívna lehota mohla plynúť len v rámci objektívnej lehoty, preto tvrdenia o začiatku plynutia tejto lehoty (dokonca aj objektívnej) neobstoja. Ak, dňa 12.12.2015 sa konalo valné zhromaždenie Združenia vlastníkov lesa Kysučné (bol to iný subjekt ako žalovaný) na ktorom sa začalo v predstihu s vyplácaním nájomného za užívanie pozemkov za rok 2015, v prenájme žalovaného, potom bez ohľadu na čokoľvek iné jedná sa o plnenie z nájomného vzťahu, pri ktorom premlčacia doba je 3 ročná (subjektívna nejestvuje) a pri tomto pohľade podanie žaloby na súde 27.12.2017 je v rámci 3 ročnej premlčacej doby. Samotný žalovaný svojvoľné alikvotné plnenie poslal poštovou poukážkou žalobkyni a toto plnenie označil ako nájomné. Pre tento spor nie je dôležité, ktoré pozemky obhospodaruje Združenie vlastníkov lesy Kysučné ale to, ktoré pozemky má samotný žalovaný v prenájme (užíva ich). V samotnej žalobe žalobkyňa uviedla, že sa dožaduje plnenia za pozemky v k. ú. Q. zapísané na LV č. XXXX a LV č. XXXX. A ak žalovaný tvrdí, že výmera pozemkov na LV č. XXXX predstavuje 287,1667 ha, potom výmera pozemkov zapísaných na LV č. XXXX je 250,1967 ha, čo spolu dáva výmeru 537,3633 ha a to je podstatná výmera z celkovej obhospodarovanej plochy. Podané odvolanie žalovaným považuje za nedôvodné, napadnutý rozsudok za vecne správny, preto navrhuje ho potvrdiť a žalobkyni priznať náhradu trov konania vo výške 100%.

4. Žalovaný k vyjadreniu žalobkyne uviedol, že nárok žalobkyne je premlčaný. Ďalej uvádza, že rozsudok prvoinštančného súdu je nepreskúmateľný čo do výšky nároku priznaného žalobkyni. Žalobkyňa nepredložila doklad preukazujúci dôvodnosť výšky ňou požadovanej sumy. V ostatnom žalovaný zopakoval svoju argumentáciu uvedenú vo svojom odvolaní. Žalovaný navrhuje Krajskému súdu Žilina ako súdu odvolaciemu, aby Rozsudok Okresného súdu Čadca č. k. 16C/95/2017-92 zo dňa 15.06.2018 zrušil a vec vrátil prvoinštančnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie alternatívne aby ho zmenil tak, že žalobu žalobcu zamietá. Žalovaný má voči žalobcovi právo na náhradu trov konania v rozsahu 100% Zároveň žiada, aby im odvolací súd priznal náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

5. Pri procesnom postupe v rámci odvolacieho konania vychádzal odvolací súd najmä z nasledovných ustanovení Civilného sporového poriadku:

Podľa § 219 ods. 1 CSP, rozsudok súd vyhlasuje vždy verejne a v mene Slovenskej republiky. Pritom uvedie výrok rozsudku spolu s odôvodnením a poučením o odvolaní (o dovolaní) a možnosti exekúcie. Podľa § 219 ods. 3 CSP, vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu v lehote najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením.

Podľa § 385 ods. 1 CSP, na prejednanie odvolania nariadi odvolací súd pojednávanie vždy, ak je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie alebo to vyžaduje dôležitý verejný záujem.

Podľa § 388 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

Vychádzajúc z vyššie citovaných zákonných ustanovení odvolací súd konštatuje, že bol dodržaný v odvolacom konaní postup podľa citovaného ustanovenia § 219 ods. 3 CSP, keďže rozhodoval rozsudkom bez nariadenia pojednávania. Pokiaľ odvolací súd rozhodol rozsudkom bez nariadenia ústneho pojednávania, vychádzal z ust. § 385 ods. 1 a contrario, pretože súd prvej inštancie vykonal rozsiahle dokazovanie a nebolo potrebné dokazovanie zopakovať alebo ho doplniť a nejedná sa o taký spor, ktorý by prezentoval dôležitý verejný záujem.

6. Odvolací súd rozhodnutie okresného súdu vo výrokoch II. a IV. zmenil podľa § 388 CSP, pretože neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

7. V súvislosti s právnym posúdením veci odvolací súd zdôrazňuje najmä nasledovné skutočnosti:

8. Z predchádzajúcich konaní bolo odvolaciemu súdu známe, že právni predchodcovia Q. O. - R. U., I. W., MUDr. B. O., MUDr. X. O. - už v minulosti ešte v roku 2001 podali na súde voči žalovanej, jej sestre Mgr. Q. J. a otcovi žalobkyne X. J. žalobu o určenie neplatnosti darovacích zmlúv, ktorými žalovaná a jej sestra Mgr. J. nadobudli vlastníctvo k nehnuteľnostiam, ktoré sú predmetom tohto konania. O tomto návrhu rozhodol Okresný súd Čadca vo veci 6C/648/2001-793 zo dňa 18.09.2012 rozsudkom, ktorým návrh žalobcov zamietol. Na základe odvolania žalobcov Krajský súd v Žiline rozsudkom č. k. 5Co/479/2012 zo dňa 09.07.2013 rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že určil neplatnosť darovacích zmlúv. Na základe dovolania žalovaných NS SR uznesením č. k. 6 Cdo 157/2014-695 zo dňa 29.03.2016 rozsudok Krajského súdu v Žiline zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Krajský súd uznesením č. k. 5Co/83/2017 zo dňa 31.07.2017, ktorým pripustil späťvzatie žalobného návrhu zo strany žalobcov v rade 1/ až 4/, rozsudok Okresného súdu Čadca č. k. 6C/648/2001 zrušil a konanie zastavil. Žalobkyňa sa opakovane voči žalovanému už od roku 2001 za jednotlivé roky domáha vyplatenia finančných náhrad za užívanie jej spoluvlastníckeho podielu.

9. Odvolací súd mal za preukázané, že žalobkyňa je členkou Združenia vlastníkov lesa Kysučné a má vlastnícke práva k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXXX vysporiadané. Podľa vyjadrenia štatutárneho orgánu žalovaného sa podiel na hospodárskom výsledku vypláca podľa LV č. XXXX - t.j. každému z podielových spoluvlastníkov zapísaných na LV č. XXXX vyplatil v roku 2015 za jeden podiel sumu 200 Eur, bez ohľadu na to, či figurovali aj na ostatných listoch vlastníctva ako podieloví spoluvlastníci nehnuteľností, ktoré majú v užívaní. Okresný súd konštatoval, že žalobkyňi vznikol nárok na zaplatenie výnosu z hospodárskeho výsledku v sume 2.550 Eur. Zo strany žalovaného jej bol vyplatený výnos vo výške 425 Eur, čo bolo súdu preukázané. Žalobkyňa tak mala nárok žiadať zaplatiť rozdiel reálne vyplatenej sumy (425 Eur) a jej celého nároku (2.550 Eur), t.j. vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 2.125 Eur spolu s úrokom z omeškania.

10. Žalovaný vo veci vzniesol námietku premlčania. K námietke premlčania žalovaného okresný súd uviedol, že objektívna lehota na strane žalovaného začala plynúť odo dňa 18.12.2015 kedy z jeho strany došlo k zaslaniu len časti finančných prostriedkov žalobkyňi. Posledný deň objektívnej lehoty uplynul dňa 18.12.2018. U žalobkyne začala plynúť subjektívna lehota odo dňa 18.01.2016, kedy jej boli finančné prostriedky v neúplnej výške skutočne doručené. Podľa názoru okresného súdu nárok žalobkyne nie je premlčaný. Odvolací súd konštatovanie okresného súdu považuje za nesprávne. K námietke premlčania uvádza nasledovné.

11. Bez dôvodné obohatenie je v § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka konštruované ako záväzkový vzťah medzi tým, kto sa na úkor iného obohatil, a tým, na úkor koho sa niekto obohatil. Bez dôvodné obohatenie je v § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka konštruované ako predmet plnenia, ktorý sa má vydať. Bez dôvodné obohatenie je teda zamerané len na to, aby sa vydalo tomu, na úkor koho bolo

získané. V odseku 1 je vyjadrená všeobecná zásada, že ten, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí toto obohatenie vydať. Dôvodom vzniku záväzku je získanie bezdôvodného obohatenia na úkor iného. Na základe toho vzniká záväzkový vzťah medzi tým, kto sa bezdôvodne obohatil, ktorý je povinný bezdôvodné obohatenie vydať, a medzi tým, na úkor koho sa niekto obohatil, ktorý má právo na vydanie bezdôvodného obohatenia, aj keď to zákon výslovne neustanovuje.

12. Pri práve na vydanie bezdôvodného obohatenia je Občianskym zákonníkom stanovená kombinovaná premlčacia doba, a to subjektívna a objektívna, pričom začiatok plynutia je pri každej z nich upravený odlišne. Objektívna premlčacia doba je upravená tak, že začiatok jej plynutia nastáva jednoducho na základe objektívnej skutočnosti, bez akejkoľvek závislosti na subjektívnej vedomosti oprávneného o bezdôvodnom obohatení. Pri subjektívnej premlčacej dobe ust. § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka stanovuje, že právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

13. Oprávnený sa dozvie o vzniku bezdôvodného obohatenia a o tom, kto sa na jeho úkor obohatil vtedy, keď skutočne (preukázateľne) zistí skutkové okolnosti, na základe ktorých môže podať žalobu o vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia, t. j. keď nadobudne vedomosť o rozsahu bezdôvodného obohatenia, a to bez ohľadu na to, že sa o týchto skutočnostiach mohol dozvedieť aj skôr. To, kedy sa oprávnený dozvedel (dospel k záveru), ako takýto nárok, vyplývajúci z týchto skutkových okolností, možno právne kvalifikovať, nie je pri posudzovaní okamihu začatia plynutia subjektívnej premlčacej doby vôbec relevantné (Rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 1 Cdo 67/2011).

14. Pri posudzovaní začiatku plynutia subjektívnej premlčacej doby podľa 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka je potrebné vychádzať z preukázanej, skutočnej, nie teda len predpokladanej vedomosti oprávneného o tom, že na jeho úkor došlo k získaniu bezdôvodného obohatenia a kto ho získal; ustanovenie § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka nemá touto vedomosťou na mysli znalosť právnej kvalifikácie, ale iba skutkových okolností, z ktorých možno vyvodiť zodpovednosť za bezdôvodné obohatenie (Rozsudok Najvyššieho súdu ČR z 15.06.2010, sp. zn. 21 Cdo 3433/2008 a 21 Cdo 3434/2008).

15. Podľa názoru odvolacieho súdu za rozhodujúci pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby pre uplatnenie práva na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia v zmysle § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka treba považovať deň, kedy sa oprávnený v konkrétnom prípade dozvie o tom, že na jeho úkor došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto ho získal. Nie je pritom rozhodujúce, že oprávnený mal možnosť dozvedieť sa potrebné skutočnosti už skôr (pozri Rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 3 Cdo 145/2004). Inak povedané, pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby na uplatnenie práva na vydanie bezdôvodného obohatenia sa vyžaduje preukázaná vedomosť oprávneného. Na strane žalovaného došlo k vzniku bezdôvodného obohatenia dňa 12.12.2015, kedy sa konalo valné zhromaždenie Združenia vlastníkov lesa Kysučné, na ktorom boli finančné prostriedky členom združenia vyplácané. Tieto skutočnosti súdu v konaní riadne preukázali, a to zápisnicou z rokovania valného zhromaždenia zo dňa 12.12.2015 (č.l. 47), ako i pozvánkou na toto valné zhromaždenie (č.l. 46). Žalovaná keďže sa dobrovoľne nezúčastnila valného zhromaždenia vedela, že daným dňom došlo k vzniku bezdôvodného obohatenia. Od tohto dátumu muselo byť žalobkyni zrejmé, že jej zo strany žalovaného nebola vyplatená suma podľa veľkosti jej podielov, ktorej sa každoročne domáha v súdnom konaní. Dňa 13.12.2015 začala plynúť subjektívna premlčacia doba na uplatnenie nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia, pričom rozhodnou udalosťou, určujúcou začiatok plynutia subjektívnej premlčacej lehoty bol deň, kedy sa konalo valné zhromaždenie, t.j. dňa 12.12.2015. Subjektívna premlčacia lehota na uplatnenie daného nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia tak vypršala dňa 13.12.2017. Vzhľadom na to, že žaloba na vydanie bezdôvodného obohatenia bola podaná na súde dňa 27.12.2017, bol tento nárok premlčaný. V zmysle uvedeného odvolací súd rozhodnutie okresného súdu vo výrokoch II. a IV. zmenil podľa § 388 CSP, pretože neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie, a tak žalobu žalobkyne zamietol v celom rozsahu. V odvolaní nenapadnutých častiach ponecháva rozsudok súdu prvej inštancie, t.j. vo výrokoch I. a III. nedotknutý.

16. Vzhľadom k tomu, že odvolací súd v zmysle ust. § 388 CSP zmenil rozsudok okresného súdu a to tak, že žalobu žalobkyne v celom rozsahu zamietol, bolo potrebné zmeniť aj výrok o trovách prvoinštančného konania. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania odvolací súd postupoval v súlade s ustanovením §

255 ods. 1 CSP. Žalovaný na základe zamietnutia žaloby v celom rozsahu mal v konaní plný úspech, preto má nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Odvolací súd priznáva žalovanému nárok na náhradu trov prvoinštančného konania v plnom rozsahu. Ďalej o výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

17. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd aplikoval ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP, v zmysle ktorého súd priznáva strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. V predmetnom odvolacom konaní mala plný úspech strana žalovaného, a preto odvolací súd priznal žalovanému proti žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. Ďalej o výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

18. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 Civilného mimosporového poriadku, v ďalšom texte už len „CMP“).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)